

osobu A iz Ili-ili, iako to ne eksplicira – što je primer međusobnog odnošenja pseudonima).

Bezimenog mladića Konstantin opisuje kao zrelo voće koje samo što nije probilo svoju opnu. Mladić na početku počinje sa citatom pesnika koji se seća mladosti. Dakle, sadašnjost mladićevog života se već dogodila jer je sećanje način na koji se on susreće sa aktualnošću. Konstantin skreće pažnju na to da mladić u samom početku transcendiraju ljubavni odnos i vidi ga u pogledu na kraj – u pogledu na starost, u pogledu na ono što u filozofskom registru jeste ono što bejaše biti. Mladić žudi za sadašnjošću/prisutnošću, ali na način kao da je ona već dogođena. Sam Konstantin kaže: „Sećanje ima veliku prednost da ono počinje sa gubitkom..ono nema šta da izgubi“. Naravno i obrnuto važi, jer onda nema ni šta da dobije, jer je sva budućnost zahvaćena u modalitetu prošlog. Upravo je to osnov melanholije koju Konstantin vidi u mladiću - naime Konstantin kaže „Njegova greška je nepopravljiva“ jer „on stoji na kraju umesto na početku“.

Situacija mladića koju Konstantin opisuje nalikuje situaciji koju zatičemo u Ili-ili unutar poglavlja „Najnesrećniji“. Nesreća je tu opisana kao odsustvo prisutnosti, sadašnjosti - sadašnjost za romantičarsku svest, a ona je u Ili-ili poslednji razvoj novovekovnog subjektivizma, nikada nije tu. Naravno kao što je osoba A primetila ličnost koja ne poseduje sadašnjost, prisutnost još uvek ne mora biti nesrećna ukoliko se seća prošlosti ili projektuje u nadi budućnost. Dalje izvođenje je pokazalo da osoba koja nije sebi prisutna se nada onome čega se seća, ili se seća onoga čemu bi se nadala. Da bismo prethodno do kraja razumeli neophodno je da se opet osvrnemo na delo Ili ili, tj. na pretumačenja i sukob osobe A sa Hegelovim razumevanje nesrećne svesti.

Nesrećna svest i najnesrećniji u Ili ili.